

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗА НАУКОВОЇ КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 10 (746)

Понеділок, 8 квітня 1963 р.

Ціна 2 коп.

ЛЮДИ—ЗОРІ

Так, люди — це зорі, але зорі вічні. Гаснуть світила і їхнє місце заповнює темрява, справи ж людські не забуваються, вони живуть в пам'яті нащадків.

І коли на партзборах істфаку при обговоренні питання про стан агітаційно-масової роботи доц. К. В. Сизоненко згадала слова великого Горького про те, що приїде час і люди милуватимуться один одним, немов зорі, — це було не випадково, адже агітаційно-пропагандистська робота — це перш за все робота з людьми, яких треба запалити яскравим світлом зірок.

Доповідач член партбюро доц. Я. П. Зінчук говорив про різноманітні форми і методи агітаційно-пропагандистської роботи, які використовуються у нас на факультеті.

На політичних розглядаються питання міжнародної та внутрішньої політики, яку проводить наш уряд. Проте, як вказує доповідач, трапляються випадки неефективного використання часу, який відведено для політінформацій.

Доповідач зупинився й на інших формах роботи — таких, як індивідуальні бесіди викладачів із студентами, відвідування викладачами гуртків тощо. Бажаними гостями в гуртожитку є доценти Ф. М. Гудимович, І. Д. Головка, М. Ю. Беркович, які часто бесідує із студентами, діляться своїм життєвим досвідом.

Доповідач відзначив активну участь в підготовці до огляду художньої самодіяльності викладачів Т. Є. Самборської, Ф. М. Гудимовича, студен-

тів Ю. Варбанця, І. Проценка та ін. На огляді наш колектив зайняв 2-е місце.

Велику агітаційну роботу під час виборів проводили доценти М. Д. Свічарівська, О. Д. Савчук, аспірант А. Загинайло, студенти Л. Зінченко, Є. Тимонін, Котигора та ін. Ряд критичних зауважень зробив доповідач на адресу редколегії «Історика».

Потім він зупинився на завданнях, які стоять перед працівниками ідеологічного фронту у світлі положень, висловлених М. С. Хрущовим в промові на березневій зустрічі з діячами літератури і мистецтва.

В дебатах виступили студенти Бойко, Драчук, Ізвеків, Березуцький, Мушта. Вони говорили про стан роботи на курсах, про нові методи проведення політгодин (коли не викладач агітатор, а самі студенти по черзі керують політзаняттями), вказали на ряд недоліків. Зокрема, А. Березуцький розповів про недостатню виховну роботу на IV курсі, про нетовариське ставлення студентів В. Вовк і А. Нехороших до своїх колег. Про справи третьокурників говорила доцент К. В. Сизоненко.

Доцент К. Г. Мигаль в своєму виступі говорив про те, що агітація не повинна бути безпредметною, бо така агітація не дає своїх результатів.

На зборах виступили також секретар бюро ЛКСМУ А. Рубан та аспірант А. Загинайло. В той же день комуністи істфаку прийняли в члені КПРС студентів Г. Гуцало та М. Шуровського.

О. СЕМЕРІН.

ВИКЛАДАЧІ ОБГОВОРЮЮТЬ

На факультеті іноземних мов відбулась виробнича нарада, на якій обговорювався досвід Воронежського університету у викладанні іноземних мов.

З доповіддю про свою поїздку до Воронежа виступила М. С. Лапушкіна. Вона розповіла про принципи безперекладного методу, який застосовується у Воронежському вузі, і засоби викладання іноземних мов. Співповідь зробив зав. кафедрою іноземних мов В. Г. Шатух. Потім відбулося обговорення.

Мова на нараді йшла головним чином про ставлення факультету до Воронежського методу. Цікавим був виступ викладача кафедри іноземних мов В. Г. Соломонова, який висловив думку, що факультет поки що мусить утриматись від категоричного «так» чи «ні» з цього питання, тому що товариші з Воронежа експериментують, проявляють ініціативу, шукаючи найбільш ефективних методів. Нам слід взяти з їхнього досвіду все позитивне і водночас шукати нове самостійно. Викладачам факультету варто частіше зустрічатись для обгово-

рення нових методів викладання. Далі В. Г. Соломонов відзначив, що слабка технічна база на факультеті обмежує можливості ви-

кладачів у повсякденній роботі.

Декан факультету Д. О. Кожухар у своєму виступі підкреслив, що цю корисну розмову буде продовжено на кафедрах.

В. М. НАСОНОВ.

На Вченій Раді

26 березня відбулося поширене засідання Вченої Ради ОДУ. З великою доповіддю про підсумки наукової діяльності університету за 1962 рік виступив проректор по науковій роботі проф. В. О. Федосєєв, який відзначив, що науково-дослідна робота, виконана в минулому році, є актуальною і спрямованою на розв'язання важливих теоретичних проблем, на вирішення завдань, що висувуються практикою комуністичного будівництва в країні. В 1962 році наукові працівники університету надрукували в університетських, республіканських і союзних виданнях 357 наукових статей, тез доповідей, учбових та учбово-методичних посібників.

Значно збільшився в університеті обсяг науково-дослідних робіт з господарської тематики. Проведено 7 наукових міжвузівських конференцій з актуальних питань хімії, фізики, біології та літератури.

В обговоренні доповіді взяли участь доц. О. В. Богатський, проф. Г. В. Ткаченко, доц. Ю. С. Червоний, доц. Д. І. Поліщук, доц. Л. Б. Розовський, доц. Л. В. Берловська, проф. О. І. Юрженко.

На конференції НСТ

Нещодавно відбулась звітно-виробнича конференція НСТ ОДУ.

Із звітною доповіддю виступив голова ради НСТ В. З. Дитчук. Він говорив про те, що в 1961—62 рр. в університеті працювало 69 наукових гуртків і семінарів, які охопили 1322 студенти. Роботою гуртків керують провідні вчені і

викладачі ОДУ; серед них члени-кореспонденти АН УРСР професори В. П. Цесевич, В. П. Тульчинська, М. П. Савчук, професори Р. Й. Файтельберг, І. І. Пузанов.

Тематика робіт гуртків цікава, актуальна. На істфаці в гуртку історії КПРС багато студентів працює над історією революційного руху на півдні України, члени археологічного гуртка обробляють матеріали археологічних експедицій. На природничих факультетах теми робіт гуртків пов'язані з важливими для народного господарства проблемами.

В дебатах по доповіді В. З. Дитчука виступили представники різних факультетів. Обрано новий склад ради НСТ. Головою ради обрано Л. І. Фролову.

Науковий керівник НСТ проф. Р. Й. Файтельберг побажав новій раді НСТ успішної праці.

В. АНТОНОВ.

ПОДВІЙНИЙ УСПІХ

У неділю 31 березня відбулась традиційна естафета на приз обласної газети «Знамя комунізму». В естафеті брали участь команди підприємств, вузів, технікумів.

Серед жінок вузівських команд абсолютно кращий результат показала команда Одеського державного університету, яка знову завоювала перехідний приз газети.

Наша чоловіча команда зайняла друге місце, лише трохи програвши переможцям — політехнікам. Позаду залишились сильні команди ОЕІЗ, педінституту та інші; отже, і друге місце — неабиякий успіх наших хлопців.

Ми поздоровляємо наших легкоатлетів та їх тренерів А. Я. Луполовера та О. Л. Крижанівського з успіхом.

Умови конкурсу на кращу студентську групу

З метою підвищення ролі студентської групи в учбово-виховній роботі, активізації всіх ділянок громадської роботи, комітет комсомолу і профком вирішили провести конкурс на кращу студентську групу. В конкурсі можуть взяти участь тільки ті групи, які включились в рух за звання «передова група по вихованню активних будівників комунізму», взяли на себе певні зобов'язання і виконують їх.

При підведенні підсумків конкурсу будуть враховані такі показники:

- навчання студентів та стан трудової дисципліни;
- участь в роботі наукових студентських гуртків;
- комсомольські доручення, їх виконання;
- тематичні збори, дискусії, диспути, обговорення, зустрічі зі знатними людьми;
- участь в роботі художньої самодіяльності;
- стан спортивної та шефської роботи;
- громадсько-корисна праця;
- робота стійної преси в групі.

Кожний факультет підводить підсумки і визначає кращу групу, яку представляє на конкурс. Із числа кращих груп факультетів буде визначена краща група університету. Строк подачі на конкурс — до 15 квітня 1963 року. Краща група університету буде нагороджена вимпелом.

КОМІТЕТ КОМСОМОЛУ,
ПРОФКОМ.

НАУКОВА СТУДЕНТСЬКА

Сьогодні розпочинає свою роботу XIX наукова студентська конференція. На конференції працюватимуть 19 секцій та підсекцій, на яких виступлять з доповідями студенти-науковці різних факультетів ОДУ, а також численні гості з багатьох міст нашої країни.

У ХІМІКІВ

Незбаром відбудеться XIX студентська наукова конференція. Їй передуватиме рік напруженої праці в наукових гуртках. Програма хімічної секції конференції нараховує 25 доповідей. В роботі конференції візьмуть участь всі наукові гуртки, які працюють на кожній кафедрі хімії: це гуртки неорганічної, аналітичної, органічної, фізичної хімії та гурток хімії високомолекулярних сполук. Принцип роботи в гуртках такий: окремі студенти чи невелика група студентів працюють над певною темою. Майже всі студенти зайняті експериментальною роботою. На кафедрі органічної хімії постійно діють семінари. Запрошуються студенти на семінари підготовлені співробітниками кафедр. Тут вони можуть почути про найновіші досягнення в галузі органічної хімії, виступи учасників симпозіумів, наукових конференцій. На кафедрі аналітичної хімії працює семінар змінної хроматографії.

Більшість з членів НСТ працюють разом з співробітниками кафедр над господарськими темами. Активну участь в роботі НСТ нашого факультету беруть студенти молодших, гоіто I, II, III курсів. В гуртку неорганічної хімії студенти під керівництвом доц. О. В. Гриньової та доц. О. М. Білоусової працюють над комплексними з'єднаннями талію і германію. Під керівництвом доц. Г. Є. Дмитрієвського студенти працюють над вивченням властивостей фтору і фторидів.

Велику кількість студентів об'єднує гурток аналітичної хімії. Частина студентів працює під ке-

рівництвом проф. О. О. Морозова в галузі фізико-хімічного аналізу. Багато уваги приділяє роботі з студентами доц. З. П. Суранова. Під її керівництвом студенти II і III курсів вивчають дробовий хід аналізу катіонів 4 і 5 груп, працюють в галузі іоннообмінної хроматографії.

Студенти III курсу під керівництвом доц. Р. М. Драницької і асистента А. І. Гаврильченка досліджують розчинність двоокису германію в розчинах шавелевої і сірчаної кислоти. Група органіків під керівництвом доц. О. В. Богатського працює над вивченням і одержанням деяких похідних маленового, ацетооцтового ефіру. Доц. О. С. Степанова разом із групою студентів працює над одержанням сорбінового спирту із сорбінової кислоти шляхом відновлення алюмогідритом літію, над вивченням механізму взаємодії деяких ефірів.

На кафедрі високомолекулярних сполук студенти виконали велику роботу під керівництвом доц. С. С. Іванова, ст. викладача Н. Я. Вільшанської по визначенню молекулярних ваг полімерів в різноманітних ситуаціях полімерізації, синтезу деяких високомолекулярних сполук, вивчення властивостей деяких емульгаторів полімерізації. Багато уваги приділяється на нашому факультеті роботі гуртка «Юний хімік». В цьому гуртку працюють біля 20 учнів шкіл міста.

А. ЧЕРНЕНКО,
ст. III курсу,
голова НСТ хіміяку.

УВАГА!

У неділю, 21 квітня, о 10 год. ранку буде дано старт традиційній весняній міжфакультетській легкоатлетичній ЕСТАФЕТІ на приз газети «За наукові кадри».

Кожний факультет має право виставляти необмежену кількість команд. Заявки подавати до 15 квітня.

Детальне положення про естафету буде надруковано в наступному номері нашої газети.

МІЖВУЗІВСЬКА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

КОЛЕКТИВ учених філологічного факультету живе напруженим життям. З ініціативи науковців філфаку і зокрема кафедри української літератури в 1962 році було проведено дві міжвузівські наукові конференції: одна із них була присвячена проблемі українського радянського роману і творчості М. Стельмаха, друга — творчості М. М. Коцюбинського. В роботі цих конференцій брали участь вчені, письменники, вчителі з різних міст України.

В цьому році 28—30 березня відбулася міжвузівська наукова конференція, присвячена творчості видатного поета сучасності А. С. Малишка.

28 березня ввечері у Великому актовому залі університету зібралися студенти, викладачі та учасники конференції, що приїхали із інших міст республіки.

Схвилювано, сердечно зустріли присутні в залі появу улюбленого поета, лауреата Державних премій, депутата Верховної Ради УРСР Андрія Самійловича Малишка. На конференцію приїхали також поетеса Любов Забашта, критики С. А. Крижанівський, Л. М. Коваленко, Ю. С. Бурляй та інші.

ВРАЖЕННЯ УЧАСНИКІВ

Слід говорити вже не тільки про літературні традиції, а й про чудову одеську традицію — проведення щорічних міжвузівських наукових конференцій, присвячених вивченню творчості українських радянських письменників.

Такою традицією, до речі, не може похвалитися жоден університет нашої республіки.

З кожним роком робота конференції удосконалюється, урізноманітнюється, стає все цікавішою, і тому не дивно, що вона привертає увагу все ширших кіл літературної і педагогічної громадськості. Дуже добре, що поруч з відомими вченими працювали два, — досить таки напружені, — дні молоді дослідники, вчителі, початкуючі літератори.

Особливій принадності надає конференціям присутність на ній, а часто й участь в роботі видатних митців слова сучасності, творчості яких сесії присвячені...

Критик, кандидат філол. наук
Л. М. КОВАЛЕНКО.
(Київ).

Конференція, присвячена творчості А. Малишка — визначна культурна подія в сонячній Одесі. Вона виявила значні творчі сили цього міста, показала рівень високої наукової думки викладачів Одеського університету.

Мусій БОГУЦЬКИЙ,
зав. відділом критики
вид-ва «Радянський письменник».

Вчетверте приїжджаю я до Одеси, щоб взяти участь у роботі міжвузівських наукових конференцій, які щорічно проводить філологічний факультет Одеського державного університету.

Кожний приїзд — для мене трудове свято, бо на одеській конференції приїждять вчені, які люблять творчість письменника, що йому присвячується конференція. Цього року всі доповіді присвячені творчості Андрія Малишка. Серед інших найбільше враження

Конференцію відкрив коротким вступним словом про творчість А. С. Малишка проректор Одеського державного університету Г. А. Вязовський, який коротко охарактеризував творчий шлях поета, вказав на новаторство, яке вніс поет в сучасну українську літературу, говорив про любов і відданість поета рідній Вітчизні.

З великою змістовною доповіддю «Народ і поет» виступив доц. І. М. Дузь. Доповідач підкреслив, що поет живе одним життям зі своїм народом. Його ліричний герой — відданий патріот, вірний друг і товариш, мужній борець за щастя всіх трудящих. Малишко сам себе назвав сурмачем радянських полків, і це ім'я йому найбільше личить, бо поет йде в передових лавах борців за славу і щастя своєї Батьківщини.

Привітати А. С. Малишка приїшли піонери. Під дроб піонерського барабана і звуки горна проходять вони до сцени і проголошують сердечні слова привіту дорогому поетові. Під бурхливі оп-

лески присутніх в залі піонери подарували поетові рушничок, як зняв любові і подяки за людяні безсмертні вірші-пісні видатного народного співця.

Від студентів філологічного факультету з привітанням виступила Світлана Балінська.

Поет В. Гетьман, вшановуючи Малишкову солов'їну поезію, прочитав свого вірша:

ПТИЦІ

А. С. Малишкові.

Ти кожній людині даруєш
птицю:
То чайку, то сокола, то солов'я.
Хай кожній людині дорога
іскриться,
Де плин і розвихря й глуха
кручія.
Тому — для кохання,
Тому — для прощання,
Тому — для відряди і лету
у світ.
Іще ти людині даруєш
світання
На тисячі літ.

Прозориться небо вишневого
року,
І дихають птиці твої гаряче.
Готуються птиці в дорогу
високу,
І Всесвіт для птиць підставляє
плече.

Ткаля фабрики ім. Воровського,
член бригади комуністичної праці

ЛЮДИНА ПРЕКРАСНОЇ ДУШІ

Нещодавно громадськість університету відзначала 75-річчя професора Олександра Ромуловича Пренделя. О. Р. Прендель народився в Одесі 28 березня 1888 року в сім'ї професора Новоросійського (нині Одеського) університету.

Закінчивши в 1906 році класичну гімназію в м. Одесі, Олександр Ромулович в 1910 році вступає на природничий відділ фізико-математичного факультету Новоросійського університету. Будучи студентом, він слухав лекції таких визначних вчених, як проф. П. М. Бучинський, Г. І. Танфільєв та ін. Їх вплив позначився на формуванні його наукового світогляду. Після успішного закінчення університету Олександра Ромуловича було залишено в університеті для підготовки до професорського звання при кафедрі зоології та порівняльної анатомії.

Пізніше він працює старшим викладачем на кафедрі загальної біології медичного інституту, а в 1930 по 1935 рік завідує кафедрою загальної біології медико-аналітичного інституту, а з 1935 року — кафедрою зоології та паразитології Українського фармацевтичного інституту в Одесі. В 1936 році Олександр Ромулович був затверджений в званні професора. З 1944 року і досі він завідує кафедрою гідробіології Одеського університету ім. І. І. Мечникова.

Свою наукову діяльність Олександр Ромулович розпочав як гістолог, згодом (з 1923 р.) працюючи також і в протозойнобактеріологічному відділі Одеського бактеріологічного інституту завідувачем ентомологічним кабінетом, починає цікавитись зоопаразитологією.

В 1932 р. Народним Комісаріатом охорони здоров'я УРСР Олександру Ромуловичу було доручено

Галина Петренко з любов'ю говорила про пісні поета, про зустріч колективу бригади з А. Малишком, про те, що видатний поет України став почесним членом їхньої бригади комуністичної праці. Галина Петренко урочисто доповіла, що свій виробничий план бригада виконала на 103%.

Товариш Тарасовський, як секретар Окружної Комісії Одеського університетського виборчого округу, вручив поетові мандат про обрання його депутатом Верховної Ради УРСР. Присутні бурхливими, довго нестихаючими оплесками зустріли це повідомлення.

Потім виступив поет Андрій Малишко:

— Дорогі товариші! Глибоко і сердечно схвилюваний я і виступом І. М. Дузя, і цим рушничком, що подарували піонери, і теплим словом товаришки із фабрики, і цим мандатом, який дає право бути депутатом нашого Парламенту...

Я мав у своєму житті багато посвідчень. Я мав посвідчення незаможних селян, в 1937 році за підписом Горького мав посвідчення радянського письменника. Почалася війна, і я одержав посвідчення бійця, і дійшов з автоматом в руках до Берліна...

Але в цьому посвідченні депутата — і моє горе, і моя радість, і мої перші вірші. В ньому моя со-

вість і моє серце, і моя праця. Це Ваша довіра до мене і вияв моєї любові до вас...

Мені вже минуло півстоліття, але моє серце молоде. Я буду з вами, відгукуватимусь на кожен ваш поклик, писатиму пісні про вас. Скільки буде битися серце, буду вірно служити своїй Вітчизні. Буду вірою, совістю своєю служити народу!

Після засідання відбувся великий концерт.

***

29 і 30 березня працювало чотири секції: секція творчості поета (кер. — доктор філол. наук С. А. Крижанівський), секція взаємозв'язків братніх літератур (кер. — доц. А. В. Недзвідський), секція мовознавства (кер. — доктор філол. наук С. П. Бевзенко), шкільно-методична секція (кер. — доц. А. А. Жаборюк). Прочитано більше двадцяти доповідей. Проійшло ділове обговорення, внесено цілий ряд корисних пропозицій. А на адресу ініціаторів конференції було сказано багато похвальних слів.

На заключному засіданні змістовну доповідь на тему: «Поет і сучасність» — зробив доктор філологічних наук С. А. Крижанівський.

Березнева міжвузівська наукова конференція — значна культурна подія не тільки в університеті, а й в місті-герої Одесі.

справила доповідь Степана Крижанівського «Поет і сучасність», Леоніда Коваленка «Про традиції й новаторство в творчості А. Малишка». І це не дивно, адже С. Крижанівський і Л. Коваленко багато років вивчають творчість поета і пишуть про нього.

Незабутнє враження справила зустріч з Андрієм Малишком і його виступ перед молодими поетами та учасниками конференції. Не раз ми говорили про це, а хочеться й написати: одеські філологи-україністи роблять велику справу, збираючи міжвузівські наукові конференції. Адже під час цих конференцій філологічний факультет Одеського університету стає кафедрою, з якої звучить нове слово нашого літературознавства про важливі проблеми розвитку української радянської літератури. Велике спасибі, колеги, Вам за Вашу добру ініціативу!

Доцент М. І. КЕНІГСБЕРГ.
(Харків).

З радістю прийняла запрошення виступити з доповіддю про нашого улюбленого поета сучасності. Силі й енергії, ніжності й вірності вчусь у нього. А пісню «Ми підем, де трави похилі» вважаю особистим подарунком. І все своє почуття поваги і любові до поета намагаюсь передати учням своїм.

Викладач
Н. В. ОРЛОВА-МАТЮШЕНКО.
(Одеса).

Наша традиційна зустріч виступників філологічного факультету ОДУ майже співпала з початком цікавої міжвузівської наукової конференції, присвяченої видатному поету сучасності А. С. Малишку.

З великим інтересом слухала змістовну доповідь І. М. Дузя «Народ і поет» і виступи всіх тих, хто привітав А. С. Малишка.

Щиро схвилювала мене зустріч з поетом А. Малишком на пленарному засіданні конференції. Дуже добру справу роблять товариші з філфаку, що організують в Одеському університеті такі авторитетні наукові конференції.

В. М. САМОНІНА,
завуч СШ № 1 м. Котовська.

керівництво авіаційними винищувальними роботами по боротьбі з личинками малярійного комара на півдні України. Крім авіаопилення, він провів серію дослідів по акліматизації гамбузії, як одного із способів біологічних методів боротьби з личинками малярійного комара.

О. Р. Прендель, працюючи в протозойнопаразитологічному відділенні Одеського інституту мікробіології та епідеміології, брав активну участь в заснуванні малярійної станції в Одесі (разом з проф. Л. К. Коровицьким та С. М. Щасним).

В співстворстві з іншими (проф. Л. К. Коровицький та В. Д. Артеменко) О. Р. Прендель написав посібник для лікарів з малярії. Крім того, він автор цілого ряду статей і практичних рекомендацій по боротьбі з малярійним комарем.

Після ліквідації малярії на Україні Олександр Ромулович багато працював у галузі крайової паразитології, вивчаючи кровососних комарів південноукраїнських степів і Молдавії, гельмінтофауну місцевих тризунів і свійських тварин.

Професор О. Р. Прендель — відомий паразитолог, який багато років присвятив дослідженню паразитофауни півдня України.

Протягом останніх десяти років він працював також і в галузі наукового вивчення ставкового господарства і біології безхребетних, які населяють водоймища півдня України.

В даний час він закінчує свою багаторічну працю про кровососних комарів України.

Як завідувач кафедрою гідробіології Олександр Ромулович веде велику викладацьку роботу по підготовці майбутніх педагогів і

наукових працівників. Його лекції відзначаються високою культурою мови, глибиною знань і новизною матеріалу.

Багато сил і уваги приділяв і приділяє Олександр Ромулович підготовці наукових кадрів. Він систематично допомагає в науково-дослідній роботі своїм молодим колегам по роботі та співробітникам інших наукових і утворих установ.

Професор О. Р. Прендель — активний учасник багатьох наукових з'їздів (міжвузівських, республіканських та ін.), присвячених спеціальним питанням крайової паразитології.

Друкована продукція його нараховує біля 60 оригінальних праць і до 175 рефератів. Серед наукових праць Олександра Ромуловича є монографії і статті в наукових журналах, Працях університету, а також величезна кількість рецензій, рефератів, відгуків і т. п.

Олександр Ромулович бере активну участь в громадському житті факультету університету. Протягом багатьох років О. Р. Прендель успішно очолює роботу наукового студентського товариства, керує науковими студентськими конференціями, організовує огляди студентських праць, бере участь у випуску студентських збірників.

Людина прекрасної душі, добрий і привітний, Олександр Ромулович користується великою повагою і шаную серед студентів і викладачів.

Побажаємо ж дорогому ювіляру міцного здоров'я, багато років продуктивної праці для процвітання нашої вітчизняної науки.

Доц. А. С. ЧЕРНИШЕНКО,
доц. П. І. ДМИТРАШКО,
науковий співробітник
Т. М. ГОЛЬД.

ЗВІТИ КУРСОВИХ БЮРО

На всіх курсах географічного факультету пройшли звітно-виборні комсомольські збори.

Слід відзначити, що комсомери курсів Роговець (I к.), Красека (II к.), Підпригора (III к.), Матвієнко (IV к.) підготували збори добре. На всіх курсах збори проходили при великій активності комсомольців. Відчувалось, що їх по-справжньому хвилюють справи курсу і факультету. Найцікавіше, на нашу думку, пройшли збори на I і IV курсах. На I курсі були піддані суворій критиці про-ульники і ледарі. О. Панасенко, наприклад, викладач фізвиховання ще й в очі не бачив, а уже минуло більше півроку з початку навчального року. Дивно, як деканат допустив її до складання іспитів. Студент цього ж курсу Подгурецький досі не склав екзамен з математики, але його це, видно, не дуже турбує.

Повертаючись з лекцій, він одразу ж іде в кіно, лягає спати або бродить по місту. Комсомольці Н. Усолицева, Л. Зведенюк, С. Гомбієвська, виступаючи по діловому і принципово, говорили про недоліки в роботі курсового бюро. Зокрема було відзначено, що бюро мало уваги приділяло організації культурного відпочинку.

Першокурсники справедливо критикували факультетське бюро і старшокурсників. В минулі роки старшокурсники завжди брали шефство над I курсом. А в останні роки про цю хорошу і корисну традицію забули. Представник старшокурсників, член комітету ЛКСМУ В. Муха, прагнучи виправити становище, пропонує провести вечір зустрічі першокурсників із студентами старших курсів. Зараз йде підготовка до цієї зустрічі. На комсомольських звітно-виборних зборах IV курсу багато

уваги було приділено питанням літньої виробничої практики і дружби на курсі.

Виступаючи О. Поманська, І. Бедний відзначали, що курс ще не завжди виступає як єдина монолітна організація. Товариші курсу засудили О. Мовчан, яка й досі не склала двох екзаменів і зобов'язали її протягом найближчих двох тижнів ліквідувати заборгованість.

Але не тільки відстаючі турбують курс, а й такі як Гусак, Бабенкова, Доленко, які могли б вчитися лише на «відмінно».

Комсомольці критикували членів курсового бюро за їх намагання організувати різні міроприємства без підтримки і допомоги всього курсу.

Хороше враження від зборів псували окремі комсомольці, які своїми репліками з місця заважали виступаючим.

Трьокурсники поставили на своїх зборах питання про творчий підхід до вивчення суспільних наук.

Комсомольці В. Левенко, А. Кучма, І. Бродська відзначили у своїх виступах, що вивчення суспільних наук проходить у них нудно, без належного серйозного ділового обговорення окремих положень політекономії. Не все гаразд на цьому курсі з трудовою дисципліною. Студенти Козловський та Тхоржевський пропускають лекції без поважної причини, а комсомольське бюро курсу майже не реагує на негідну комсомольців поведінку деяких студентів. Багато теплих слів на зборах було сказано про учасників художньої самодіяльності — Разінського, Фоміну; про спортсменів Левенко, Козловського, Чередищенка, Кучму, Підпригору, Мочалову та інших.

Г. ГАРКУША.

ПЕРША ПРАКТИКА

Студенти IV курсу геофаку проходили свою першу педагогічну практику в школах № 118, 106, 17, 10, в яких працюють досвідчені педагоги Р. Д. Шапіро, А. А. Акудович, Л. Є. Вайншенкер, Д. С. Івашенко.

Перший тиждень пішов на знайомство з школою, на відвідування уроків і знайомство з учнями. Останні три тижні студенти давали уроки з географії самі. Всі керівники практики задоволені добросовісною роботою студентів-практикантів.

В школі № 10 практиканти замість запланованого 21 уроку дали 43 в зв'язку з хворобою вчителя. По 5—6 уроків, замість запланованих 3 уроків на кожного практиканта, дали студенти і в школі № 118.

Більшість студентів сумлінно готувались до уроків, унаочнювали їх (картами, картосхемами, рисунками, картинками, таблицями, макетами, фотографіями, зразками мінералів).

Найбільш вдалим були уроки у студентів Яцької (шк. № 118), Матвієнко і Красних (шк. 105), Побідаш (шк. № 17), Петренко і Шишової (шк. № 10). Свої уроки вони давали за різними методами. В школі № 10, наприклад, широко застосовувався метод лицецьких вчителів, проводилися контрольні по контурних картах, багато уваги приділялося активізації учнів при викладі знайомих їм із життя тем (клімат України, лимани, тваринний світ морів СРСР).

Різноманітна за формою була виховна робота, яку проводили в школах наші студенти. Крім традиційного випуску стінгазет і фотомонтажів до Дня Радянської Армії та 8 Березня, оформлення класних кутків, випускались сатиричні газети, фотомонтажі, стенди, проводились виховні години, численні екскурсії. Цікаву екскурсію на берег моря організував Ю. Шуйський. Він ознайомив учнів із заходами по боротьбі з зсувами. Петренко і Шишова організували цікавий вечір радянсько-в'єтнамської дружби, підготували до вечора виставку «Мистецтво В'єтнаму». Сподобалась учням організована студенткою Скибою екскурсія на сталепрокатний завод ім. Дзержинського.

Студенти Муха і Дорофеева організували випуск газети географічного гуртка, присвячений III Міжнародному геофізичному року. Студенти-практиканти багато працювали з відстаючими учнями, допомагали їм не тільки з географії, а й з математики. Відвідували студенти своїх учнів вдома, розмовляли з батьками, перевіряли щоденники.

Із 28 студентів-практикантів 12 одержали відмінні оцінки, 11 — добрі, 5 — задовільні. Наслідки практики могли б бути ще кращі, коли б у всіх студентів були міцні знання з географії, особливо з розділу «клімат», коли б усі вміли правильно ставити питання, а також бездоганно знали карту.

Заважало практиці те, що у студентів не було навичок по виготовленню наочних приладів, оскільки цей спецкурс за навчальною програмою слухається після практики.

Необхідно відзначити на закінчення, що велику допомогу студентам-практикантам подавали викладачі кафедри фізичної географії: в. о. проф. С. Т. Белозоров, ст. викл. К. С. Шухгалтер, асистент Б. Я. Бурлака, ст. викладач Ю. О. Амброс, а також члени кафедри психології і педагогіки — доценти В. Л. Ярошук, Т. М. Федотова і ст. викл. В. І. Литовченко.

Ст. викладач Я. В. ЗАХАРЖЕВСЬКИЙ.

І СМІХ І СЛЪОЗИ

(по матеріалах педпрактики студентів IV курсу географ. ф-ту)

РОЗДІЛ I. Нові відкриття.

«Уголь применяется для производства взрывчатых удобрений». «Нефть, ребята, вы все видели. Такая, чернынькая» (Тихомирова).

«Среднегодовая температура воды в Красном море — 40» (Петренко).

«На севере температура между зимними и летними большая, а на юге маленькая» (Бабенкова).

«Земля вращается не в эту сторону, а в эту» (Скорба).

«Крабы Охотского моря достигают 4 см» (Ильяшенко)

РОЗДІЛ II. Питання і відповіді.

— Какие времена года вы знаете, кроме зимы и лета?

— Куда должна смотреть земная ось? (Бондарь).

Тихомирова: — Ты не помнишь, сколько она?

(Учень повинен був догадатись, що мова йде про висоту Ключевської сопки).

Учень: — «Пржевальский нашел двухголовых диких верблюдов». (Молчание практиканта).

Учень: — «Пржевальский вместе с альпинистами ходил по голам». (Молчаливое согласие студента-практиканта).

(МАТЕРІАЛИ ПІДГОТОВЛЕНІ РЕДКОЛЕГІЄЮ СТІНГАЗЕТИ ГЕОФАКУ)

В 1957 році минуло 100 років з дня народження видатного географа — класика вітчизняної географії Г. І. Танфільєва, який протягом 26 років очолював кафедру географії в нашому університеті (з 1905 по 1928 рр.). В зв'язку з цією датою в ОДУ відбулася наукова сесія. Були скликані спеціальні засідання Вчених Рад Московського державного університету ім. М. В. Ломоносова та Інституту географії АН СРСР. На них були прийняті рішення про необхідність дальшої розробки класичної спадщини Г. І. Танфільєва, про обов'язкове скликання через кожні 5 років «Танфільєвських читань». В жовтні 1963 року, за дозволом МВССО буде організована спеціальна наукова конференція, на якій буде підсумовано, як розробляються і розвиваються далі плодотворні ідеї Г. І. Танфільєва сучасними географами Радянського Союзу.

В роботі конференції погодилися взяти участь науковці Москви, Ленінграда, Києва, Харкова та інших міст.

Кафедри географічного факультету повинні заздалегідь продумати план роботи конференції, підготувати доповіді, в яких висвітлювати успішну працю географів Одеси над освоєнням класичної спадщини Г. І. Танфільєва. Під час цієї наукової конференції географічний факультет повинен організувати відкриття пам'ятника Г. І. Танфільєву на II кладовищі.

В. о. проф. С. Т. БЕЛОЗОРОВ.

САМОСТІЙНА РОБОТА

Важливе місце в роботі кафедри економічної географії займає керівництво науковою студентською роботою. Початок цій роботі був покладений організацією наукового гуртка. Роботи гуртківців охоплювали різноманітну тематику носили переважно компілятивний характер. Але згодом запити членів гуртка та їх керівників показали, що ця форма роботи нас не може задовольнити.

При кафедрі були організовані наукові студентські тематичні семінари, які існують уже 4 роки. Члени наукових студентських семінарів ведуть дослідницьку роботу в плані наукових тем керівників семінарів, тобто беруть участь в науковій роботі кафедри. Тематика семінарів кафедри різноманітна. Основні семінари — це семінар з вивчення міст УРСР (керівники Н. І. Блажек та К. Є. Повітчана) і семінар оцінки земель (керівники Б. Л. Гуревич і І. М. Ланда).

Крім того, вивчаються проблеми трудових ресурсів колгоспів Одеської області та картування сільського господарства Чорноморського економічного району. До

участі в роботі семінарів студенти залучаються на III курсі, після визначення їх спеціалізації.

В роботі семінарів беруть участь і студенти вечірнього відділу. «Новачки» знайомляться з вітчизняною і закордонною літературою, з роботами старших товаришів. Якщо їх зацікавила якась проблема — починають працювати самостійно, досліджувати.

Окремі роботи мають серйозне теоретичне значення. Деякі вихованці наших семінарів після закінчення університету успішно працюють в наукових установах та організаціях. (О. Полоса — в групі лабораторії університету, Л. Паніч — в науково-дослідному інституті градобудівництва в м. Донецьку, Л. Скрипниченко — в науково-дослідному інституті лісової промисловості та ін.).

Організація наукових студентських семінарів активізувала в цілому наукову студентську роботу, сприяла встановленню і зміцненню контакту між кафедрами і студентами, відіграла значну роль в розвитку творчої ініціативи студентів.

Доц. Н. І. БЛАЖКО.

НАПЕРЕДОДНІ КОНФЕРЕНЦІЇ

Наукове студентське товариство географічного факультету об'єднує студентів, які працюють в гуртках при кафедрах фізичної і економічної географії та геології.

Найбільш інтенсивно працюють студенти третього і старших курсів. Вони займаються питаннями географії міст, оцінки сільськогосподарських земель, динаміки морських берегів.

Студенти молодших курсів працюють в реферативних гуртках з загальною землезнавства та крайознавства.

На науковій студентській конференції, яка сьогодні розпочне свою

роботу, студенти-географи прочитають понад 10 доповідей. Одна з них — доповідь студента V курсу Лушука на тему: «Економічні питання будівництва великих водосховищ в УРСР», мабуть, буде прочитана на першому засіданні.

Члени факультетського НСТ запросили взяти участь у роботі конференції студентів-географів багатьох університетів і педінститутів.

Деякі студенти нашого факультету поїдуть зі своїми доповідями до інших міст. Студент V курсу Ю. Шуйський виїжджає до Московського університету з доповіддю про геоморфологію і залежність прохідного каналу до порту Іллічівськ. Доповідь студентки V курсу Гаркавої про океанологічні дослідження в Атлантичному океані на учбовому судні «Батайськ» буде прочитана, мабуть, на конференції студентів-географів Київського університету.

Доц. Н. ІЗМАЙЛОВА.

Особливості зими 1962/63 р.

Хвилі арктичного повітря провалились на південь Північної Америки та Європи і викликали різке похолодання. В Чехословаччині і Швейцарії температура понизилася до —30°. Такі морози не спостерігалися тут уже понад 200 років.

В Північному Причорномор'ї найхолоднішим був січень. Середня місячна температура повітря в Одесі досягала — 9,4°, яка набагато нижче середньої багаторічної — 2,8°. З 13 по 29 січня середня добова температура повітря була нижче —10°, а 23 січня мінімальна температура понизилась до —20,4°. (Абсолютний мінімум —29° спостерігався в Одесі в 1927 році). Лише в 1898 році середня січнева температура була ще нижча (—10,1°). Такі суворі зими спостерігаються дуже рідко. Північно-західна частина Чорного моря і

Босфор замерзали в 401, 763, 860, 1621, 1622, 1709 роках. Шільний льодовий покров у Босфорі спостерігався взимку 1851-52 р. В 1928-29 роках у бухті Золотий ріг в Стамбулі відзначалося слабе кригоутворення. А в 1963 році Босфор замерз.

Одеська затока замерзала частіше і на триваліші строки. Так, наприклад, взимку 1875-76 року затока замерзла на 58 днів, а в 1890—91 рр. — на 67 днів. У 1928-29 роках навігація припинилася на весь лютий.

Нижча норми і березнева температура. Середня багаторічна температура в березні для Одеси +20°, а в цьому році — нижча 0°.

В УМОВАХ розгортаної боротьби за побудову комуністичного суспільства велика і відповідальна роль належить творчій інтелігенції нашої країни.

На зустрічі керівників партії і уряду з представниками творчої інтелігенції країни 8 березня 1963 року М. С. Хрущов сказав: «Радянська література і мистецтво покликані відтворити в яскравих художніх образах великий і героїчний час будівництва комунізму, правдиво відбити утвердження і перемогу нових, комуністичних відносин у нашому житті».

Тим більш відповідальна роль майстрів нашого мистецтва і літератури, що це завдання необхідно вирішувати в умовах гострої ідеологічної боротьби.

Наша література — незмінний супутник народу в його героїчному поході — стала художнім літописом величких перемог нашої Батьківщини. І тому, що така велика сила її художнього впливу, що такий високий її морально-політичний потенціал, радянська література та її естетика стоять в центрі ідеологічної боротьби наших днів. Намагаючись паралізувати виховну силу нашої літератури, капіталістичний світ вступає проти принципів нашої естетики: тісного зв'язку мистецтва з життям народу, комуністичної ідейності мистецтва і літератури.

Виступаючи на сторінках «Правди», К. Ф. Данькевич, один із учасників березневої зустрічі творчої інтелігенції з представниками партії та уряду, писав, що художник, який відірвався від принципу комуністичної ідейності, перебуває в стані невагомості, яке в окремих випадках може завершитися приземленням на чужій території. Мистецтво і література набирає нових висот в своєму поступальному русі вперед. Але в той же час окремі факти свідчать про те, що є випадки невдалих «приземлень». В цьому відношенні характерні випадки захоплення формалізмом деяких молодих представників нашої літератури і мистецтва.

Формалізм не являє собою самостійний літературний напрям. Він служить вираженням занепадницького реакційного мистецтва і, як правило, виражає ідеологію соціальних сил, приречених на загибель. Саме тому формалізм процвітав у епоху декадансу, а потім поширювався в 20 роки, коли внаслідок непу активізувалась буржуазна ідеологія.

Представники різноманітних груп і об'єднань — футуристи, імажиністи, акмеїсти, адалісти та інші надзвичайно численні «істи» — намагались відвести мистецтво від конкретного реального ґрунту. Їх девізом міг бути вислів В. Хлебникова: «Хай живе мистецтво без будь-якої життєвої користі!».

Партія, всемірно допомагаючи росту молоді радянської літератури, викривала антинародний зміст формалістичних течій. В одній із статей, опублікованих в 1924 році, А. В. Луначарський писав: «До Октябрю формалізм был просто овощью по сезону, а сейчас это — живущий отросток старого, это — палладиум, вокруг которого ведется оборона буржуазно-европейски мыслящей интеллигенции, знающей при том, что наступление есть лучший способ обороны».

«ЗА НАУКОВІ КАДРИ»
СТОР. 4. 8 КВІТНЯ 1963 р.

ЗА ВИСОКУ ІДЕЙНІСТЬ І МАЙСТЕРНІСТЬ

Сучасна буржуазна література, яка розвивається в обстановці гострої і непримиренної ідеологічної боротьби, довівши формалізм до крайнього ступеню його виродження — до абстракціонізму, бере його на своє озброєння, використовує як один із найбільш наступальних видів зброї в боротьбі з нашою соціалістичною ідеологією, з мистецтвом і літературою соціалістичного реалізму.

Формалізм і абстракціонізм — «овочі» з чужого городу — не можуть знайти відповідного ґрунту в нашій дійсності. Лише втрата гостроти почуття того ідейного та естетичного спрямування, які становлять основу нашого мистецтва, може привести деяких наших письменників до прийомів формалістичного мислення.

Найхарактернішим у цьому відношенні прикладом є творчість Андрія Вознесенського. «Я пишу», — говорив він (і де говорив: в інтерв'ю кореспондентів «Таймс»), — для вчених, фізиків, для людей, які звикли мислити абстрактно».

Внаслідок того, що молодий поет забув ту істину, що художник пише для народу і для його не абстрактних, а реальних і конкретних справ, з'явилася ця пресловута «Треугольная груша» А. Вознесенського. В цьому творі «дитя соцреалізму грешное», як іменує себе в одному з своїх віршів молодий поет, заплутавшись в надзвичайно ускладненій метафоричній системі, виявляється в явному полоні формалізму. Виводячи свою поезію із арсеналу бойового, пристрасного служіння народу, А. Вознесенський був гаряче визнаний буржуазною пресою. Не встигла закінчити свою роботу зустріч творчих працівників з представниками партії та уряду в

Кремлівському залі, як в зарубіжній пресі з'явилися співчуття з приводу критики на адресу А. Вознесенського. І тут же один з французьких журналів, до речі в спеціальному номері, присвяченому питанням радянської літератури, пише, що А. Вознесенський «единственный поэт, который пользуется словами, не отдавая себе отчета в их значении». Навряд чи таке визначення приємне А. Вознесенському, але своєю творчістю він дав привід для нього.

Найменший відступ від принципів ленінської естетики завжди відкривав доступ ідеям, ворожим нашої ідеології. Один із відомих письменників І. Еренбург в листі до ЦК КПРС (та і в своїх мемуа-

ПРО ПРАВДУ В МИСТЕЦТВІ

рах) висловив думку про можливість співіснування ідеологій, виправдував абстракціоністське мистецтво.

В радянській прозі останніх років також спостерігаються випадки втрати гостроти почуття партійності і недооцінки великих завоювань і дорогих традицій. Під видом боротьби з наслідками культу особи і догматизмом, як одним із його найшкідливіших наслідків, в прозі останніх років з'явилися твори, герої яких — це переважно молоді, зневірені в позитивній цінності минулого люди, які не вміють жити на всю повноту сучасним. Деякі письменники стали стверджувати про проблему «батьків і дітей». В журналі «Юність» недавно з'явилась повість А. Гла-

диліна «Первый день Нового года». Ідея конфлікту двох поколінь визначила сюжет і композиційне рішення цієї повісті, головний герой якої — один з тих, хто «замучен семей, ремеслом и телевизором», ніяк не може знайти спільної мови з батьком (старим партійцем, відомим громадським працівником, зразковим батьком), тому що між поколінням батьків і дітей, мовляв, нема нічого спільного.

Галереєю таких «дітей» наводив радянську літературу В. Аксьонов. Його шлях від «Коллег», які одержали визнання у радянських читачів, до «Апельсинов из Марокко» — твору слабкого в ідейному і художньому відношенні, демонструє явний спад в його творчості.

Зарубіжна реакційна преса з великою охотою підхоплює цю вигідну їй «проблему поколінь», щоб на її основі говорити про відсутність моральної єдності радянських людей.

В той же час деякі письменники через свою ідейно-політичну незрілість виступають з плутаними «теоріями» з цього приводу. В польському щотижневикі «Політика» нещодавно було надруковано інтерв'ю, яке дали кореспонденту цієї газети В. Аксьонов та А. Вознесенський, де згаданий поет викладав свою «гвинтову» теорію спадковості поколінь: «Особисто я вважаю, — казав він, — головним визначенням поколінь по вертикалі, на якій розташовуються як Пушкін, так і Лорка, Елюар, Пастернак і Ахмадуліна» (!!!).

Є Євтушенко захоплений «стыдной славой», як влучно висловився К. Симонов, через відсутність ідей-

ної зрілості, не раз був втягнутий у різні провокації. Звідси його «Автобіографія», яка була надрукована в «Експресі», звідси й те інтерв'ю, в якому він договорився до сенсаційного визнання, що «Христос був комуністом», після чого йому вже нічого не залишалось, як відповідаючи на питання, чи «не є він сам Христосом», трохи соромлячись, відповісти: «Не знаю».

Хіба так представляли за рубежом радянський народ, його думки і справи М. Горький і В. Маяковський — основоположники тієї літератури, гідними послідовниками і продовжувачами якої повинні бути письменники наших днів?!

В обстановці гострої боротьби між двома ідеологіями, коли світ капіталізму прагне поширити свій руйнівний вплив на країни соціалістичного табору, особливо важливо зберігати в чистоті і бойовій готовності основи літератури і мистецтва соціалістичного реалізму. Боротьба за мистецтво і літературу гідна великої епохи побудови комуністичного суспільства, це боротьба серця і почуття тих, хто завершуватиме будівництво цього величного майбутнього.

Один із наших поетів В. Федоров правильно писав:

Все испытал, мы знаем сами,
что в дни психических атак,
сердца, не занятые нами,
не мешкая, займет наш враг.
Займет, сводя все те же счеты,
займет, засядет, нас разя,
Сердца... да это же высоты,
которых отдавать нельзя.

Доц. Л. В. БЕРЛОВСЬКА,
зав. кафедрою російської та зарубіжної літератури.

БАСКЕТБОЛЬНІ НОВИНИ

Я ПИШУ ці рядки одразу ж після заключного акорду великого баскетбольного марафону. В таблиці першості вузів з баскетбола проставлено остаточні результати і змінити щось зараз не під силу жодній людині. Цифри скупо і сухо нагадують: І місце і звання чемпіона Одеси завоював спортивний клуб медичного інституту; ІІ місце — університет.

...Коли в залі СКА пролунав фінальний свисток судді, який свідчив про закінчення матчу перших команд медуні і ОДУ, всі кинулися поздоровляти наших спортсменів. Справді, хлопці зробили неможливе, вигравши матч у дуже сильної команди медиків. Чому неможливе? Та тому, що ми звикли до того, що наша І команда програє навіть слабшим противникам. Так трапилось в матчах з командами інституту зв'язку, будівельного, консервного інститутів. Перед зустріччю з командою медуні склалася цікава ситуація: виграла б обидві наші команди — і ми чемпіони. Але це добре розуміли і медики. Вони теж боролися за найвищий баскетбольний титул. Минає друга хвилинка, а м'яч ще жодного разу не побував у корзинах. Нарешті наш нападаючий Г. Хвостик вирішив покінчити з таким «миролюбством» і спочатку забиває 2 штрафних очки, а потім закидає м'яч з гри.

Але це лише підлило гасу в вогонь. Медики відповідають штурмом, і на 6-й хвилині встановлюється рівновага — 8:8. На 7-й хвилині В. Белай виводить нашу

команду вперед — 12:10. Забігаючи наперед, скажу, що медики до кінця гри так і не зуміли повести рахунку, хоч розрив в очках (за винятком останніх 2-х хвилин) не перевищував 6. Перший тайм за нами — 29:26.

У другій половині наша п'ятірка заграла ще агресивніше. Відмінно грають під щитом В. Белай і Г. Хвостик. Удача супроводжувала дальні кидки С. Григорянца. В останні 2—3 хвилини м'яч летів лише в одну корзину — корзину медиків. І це позначилось, звичайно, на рахунку — 78:60 на користь ОДУ. Наші хлопці грали на відмінно.

Тепер все залежало від других команд. Але ця зустріч виявилася незвичайно нецікавою. З першої і до останньої хвилини ініціатива залишалась в руках медиків. Є такий спортивний термін — «гра не пішла». Його можна застосувати і до баскетболу. Він в якійсь мірі визначив програш другої команди. Але це суб'єктивна причина, до того ж одна. А об'єктивних було набагато більше: не «йшли» кидки у Г. Базики, погано зіграли центрові, до кінця матчу їм так і не вдалося «закрити» кращого снайпера медиків Прохоровича (до речі, він приніс 27 очок своїй команді). Взагалі наші програли і досить сильно — 57:77.

Залишався один-єдиний шанс, так би мовити «останній дюйм», звання кращого баскетбольного

клубу Одеси висіло для нас на водоску. Наша перша команда повинна була виграти свій останній матч у баскетболістів технологічного інституту.

Спочатку гра йшла очко в очко. Навіть програш нами першого тайму (23:29) ще ні про що не говорив. Але в другій половині технологи Хижняков і Андреев остаточного скинули чашу ваг на користь своєї команди. Правда, за 4 хвилини до фінального свистка наші гравці пішли ва-банк і скоротили розрив у рахунку до 2-х очок. Але на більше їх не вистачило. Фінальний свисток застав команди на майданчику з рахунком 67:56 на користь ОДУ.

Я наведу деякі цифри, які допоможуть в якійсь мірі зрозуміти причину невдачі. Наші баскетболісти кидали 17 штрафних, але м'яч попав у корзину лише 8 раз (менше 50%). Крім того, наші зуміли віддати м'яч до рук противника 24 рази. А це дуже велика цифра для такого відповідального матчу. Дали. Всім імпонують дальні кидки С. Григорянца, але... в тому випадку, якщо м'яч досягає мети: В останній же зустрічі м'ячі у Слави летіли куди хочеш, лише не в кільце. Ми маємо право чекати більшого і від гри В. Козловського, який вписав до активу команди скромні 4 очки. А В. Козловський виконує на майданчику функції центрального гравця, тобто він повинен приносити за гру не

менше 15—20 очок. Кращим гравцем зустрічі був, звичайно, В. Белай, який дав команді 23 очка.

Треба було боротися за ІІ місце. А для цього ІІ команді необхідна була лише перемога. Це був матч незвичайно напруженої боротьби. Не часто доводиться бачити, коли команда веде рахунок буквально до останніх хвилин, і все ж програє. Саме цей матч без особливого захоплення згадуватимуть технологи. Вони вигравали і лише в останні секунди змушені були скласти зброю. Правда, у них за 5 персональних помилок залишив майданчик кращий гравець В. Сидоров, але швидко сили противників зрівнялися: за грубість був виключений з гри наш центровий Є. Дмитрієнко. Залишалося 5 сек. до закінчення матчу, університет йшов на 2 очки вперед. Ціною неймовірних зусиль (у них грало 4 чоловіки) технологи загрожували зрівняти рахунок. Призначаються додаткові 5 хвилин гри. Але навіть п'ятий гравець технологів не може допомогти своїй команді. Перемога! Цей матч (69:65) вивів баскетбольний клуб ОДУ на ІІ місце. Це найвище досягнення баскетболістів і баскетболісток за останні 5 років. В позаминулому році було ІІІ місце, в минулому — навіть V, а в цьому році — ІІ.

Ю. ЛАРЮШИН.

Редактор М. ДОБРОГОРСЬКИЙ.